

[Undervisningsministeren.]

skrevet i en Lærebog, som var autoriseret af Ministeriet, om det slesvigske Spørgsmaal, og Tyskland protesterede. Dette var Anledning til, at enhver Autorisation eller anbefaling af Ministeriet er ophørt i de sidste 15 Aar. Men selvfølgelig interesserer jeg mig i høj Grad for, at ogsaa vore Lærebøger, f. Eks. vore historiske Lærebøger, bliver afpasset i Overensstemmelse med hele Nutidens Tankegang: Jeg har glædet mig over, at hele den danske Delegation i Genève i Folkeforbundets anden Kommission stillede Forslag om en Konference mellem Undervisningsministrene fra de forskellige Lande til at drøfte dette Spørgsmaal om at faa Slagsbrodermoralen og Nationalhadet og den Slags Ting ogsaa ud af vore Historiebøger og andre Lærebøger.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt omtalte Højskoleunderstøttelserne og gjorde opmærksom paa den stigende Trang og Lyst hos Arbejderungdommen, ogsaa hos de arbejdsløse, til at søge ind paa Højskoler. Jeg har med Glæde set et Opraab fra de sidste Dage undertegnet af gode Navne fra de forskellige Partier med den højtærede Finansminister i Spidsen. Men det er allerede nu ordnet saaledes, at de Penge, der spares, efter at Understøttelserne, hvortil der indkaldes Ansøgninger til hver 1. Juli, er uddelt — her spares der nemlig altid et ikke uvæsentligt Beløb —, anvendes til senere Ansøgere, særlig til de arbejdsløse; og det er allerede sat i Værk af min Forgænger, Fru Nina Bang, som udstedte et Cirkulære af 23. Juni 1926, hvis Slutning lyder saaledes:

„Endelig bemærkes, at Ministeriet vilde sætte Pris paa at kunne imødekomme Andragender, der indkommer efter Udløbet af Ansøgningsfristen, naar dette skyldes, at den paagældende paa Grund af sine Arbejdsforhold først efter Fristens Udløb har kunnet tage Bestemmelse om Højskoleophold, hvorfor man skal anmode om, at de Andragender af denne Art, som maatte indkomme til Skoleraadet, og som dette mener at kunne anbefale, indsendes til Ministeriet, der da direkte vil tildele de paagældende Understøttelse.“

Hidtil har der været Penge nok til saadanne formelt, om man vil, for sent indkomne Andragender. Til den Tid, det skulde vise sig, at der ikke er Penge nok, vil jeg meget gerne paa ny tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen omtalte Skolerejserne og klagede over den sorte Streg — vi kender Udtrykket fra Valg-

loven i sin Tid — ved Store Bælt, idet der kan gives Fribillet til Børn indenfor et Statsbaneomraade, altsaa indenfor Jylland — Fyn og indenfor Sjælland—Falster, men ikke fra det ene til det andet. I Løbet af Sommeren har jeg faaet mange Klager derover, og man har paavist det urimelige i, at en saadan Fribillet gælder for Strækningen fra Frederikshavn til Sønderborg, men ikke for Strækningen fra Nyborg til København, som dog er langt kortere og vilde være langt billigere.

Det stammer ogsaa fra et Cirkulære af min Forgængerinde Fru Nina Bang, udstedt i 1926, et Cirkulære, som den Gang var et overordentligt Fremskridt. Det samlede Beløb, der kunde bevilges til Ferierejser, til Fribilletter til Skolebørn og deslige — jeg tager den særlige Bevilling til de sønderjydske Børn med —, er meget betydelig, nemlig over 1 129 000 Kr. Disse Rejser deles i tre Slags: de almindelige Ferierejser og de saakaldte gensidige eller Udvekslingsrejser. Ved disse to Slags spiller denne Grænse ved Store Bælt ingen Rolle. Men den spiller en Rolle ved den tredie Slags Rejser, de Rejser, der populært kaldes Skovture, som sjældent varer over et Døgn. Det er en god halv Million Kroner, altsaa et betydeligt Beløb, der anvendes til dem.

Jeg skal meget gerne være med til at tage dette Spørgsmaal op. Cirkulæret skal jo revideres igen, og da skal dette Spørgsmaal, om man kan komme bort fra denne Grænse — det er et Spørgsmaal, som afhænger af Forhandlinger med Trafikministeriet og Finansministeriet —, blive taget op til Overvejelse.

Det ærede Medlem Hr. Olav Olsen og det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit talte om Husholdningsskolerne, det ærede Medlem Hr. Olav Olsen fuldkommen sagligt og uden nogen som helst partipolitisk Brod til nogen Side, hvad man ikke just kan sige om den Omtale, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit gjorde denne Sag til Genstand for. Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit mindede om en Tale, som daværende Statsminister Stauning holdt i 1925 til Fordel for Husholdningsskolerne og hele den Undervisning, der foregaar der, og beklagede, at denne Tale ikke var blevet gentaget, skønt hun indrømmede, at Talen var opfyldt, at Statsministeren havde gjort betydelige Skridt til at lade Handling følge paa Ord gennem en Bevilling til Husassistenternes Fagskole, gennem Forhøjelse af Bidraget til Husholdningsskolerne.

Vi har nu, maa jeg sige til det ærede